

Opis:

Kto jeszcze nigdy nie był w Krakowie, koniecznie powinien poznać najbardziej charakterystyczne zabytki tego miasta. Wycieczka obejmuje najważniejsze obiekty krakowskiego Wawelu, Rynku Głównego oraz dzielnicy Kazimierz, jak również obowiązkowy punkt programu - kopiec Kościuszki.

Zamek Królewski na Wawelu w Krakowie

Serce Polski, jakim był Wawel jako siedziba władców, nadal nim pozostaje w wymiarze duchowym. Bicie dzwonu Zygmunta obwieszcza najważniejsze wydarzenia w ojczyźnie, wśród podziwiających wawelskie krużganki i katedrę są wszystkie głowy państw, które goszczą w Krakowie. Wzgórze wawelskie już za czasów państwa Wiślan było ośrodkiem władzy. W X w. istniała tu rezydencja książęca (palatium), czego śladem jest odkryta w 1917 r. rotunda NMP (św. Feliksa i Adaukta), która była zapewne pałacową kaplicą. Dzieje gotyckiego zamku zaczynają się za Kazimierza Wielkiego, który w miejscu istniejących wcześniej murów i wieży mieszkalno-obronnej wzniósł okazałą warownię. Zamek został rozbudowany już za panowania następnego władcy, Władysława Jagiełły, gdy powstały Wieża Duńska i baszta Kurza Stopka (dansker, czyli średniowieczna toaleta). Na początku XVI w. Zygmunt Stary postanowił dodać rezydencji splendoru, by oddawała potęgę władcy ówczesnego europejskiego mocarstwa. W wyniku z rozmachem przeprowadzonej przebudowy, do której król zatrudnił włoskich artystów (m.in. Franciszka Florentczyka i Bartolomea Berrecciego), powstał wspaniały zamek z obszernym dziedzińcem okolonym z trzech stron trójkondygnacyjnymi krużgankami. Wnętrza królewskiej siedziby są równie reprezentacyjne. W czasie renesansowej przebudowy ściany komnat zostały u stropu przyozdobione wielobarwnymi fryzami, a sam strop w wielu pomieszczeniach zyskał dekorację kasetonową, która najciekawsza jest w sali tronowej, nazywanej Salą Poselską albo Pod Głowami. Z pierwotnie zdobiących jej kasetony 194 drewnianych, polichromowanych głów naturalnej wielkości zachowało się do dziś 30. Wawel wielokrotnie trawiły pożary (ten z 1595 r. poskutkował decyzją o przeniesieniu stolicy do Warszawy), był płańdrowany i dlatego brakuje sporo elementów wyposażenia z czasów świetności. Wyjątkową ozdobę wawelskich komnat stanowiły też arras, zamówione przez Zygmunta Augusta w najlepszych brukselskich warsztatach tkackich. Dekoracyjne flamandzkie tkaniny pojawiły się w wawelskich komnatkach już za czasów Zygmunta Starego, ale większość z 360 arrasów trafiła tu właśnie dzięki Zygmuntowi Augustowi. Największe z nich (5 m wysokości i 5-9 m szerokości) przedstawiają trzy cykle figuralne: "Dzieje rajske", "Dzieje wieży Babel" oraz "Historię Noego", a także sceny ze zwierzętami na tle pejzażu, ogromne herby Polski i Litwy oraz monogramy królewskie. Podczas „potopu” arras, dla ochrony przed łupieskimi Szwedami przechowywano na Spiszu. Gdy w 1669 r. zostały zastawione w Gdańsku, doliczono się ich zaledwie 157 (obecnie jest 140). Skarb Rzeczypospolitej wykupił je w 1724 r. Przewiezione do Warszawy, stanowiły oprawę koronacji i królewskich zaślubin. Po rozbiorach znalazły się w carskich rezydencjach Katarzyny II, skąd wróciły na Wawel dopiero w 1921 r. Ale to nie był koniec ich wojaży. II wojnę światową spędziły w Kanadzie, a z zamorskiego depozytu odebrano je w 1961 r. Oprócz komnat królewskich zdobią też wnętrza katedry. Na zamku, oprócz ogólnie dostępnego arkadowego dziedzińca, można zwiedzić sześć ekspozycji (na każdą obowiązuje osobny bilet wstępu, w sezonie dobrze jest zarezerwować je wcześniej, gdyż obowiązują limity liczby zwiedzających). Wszystkie są godne uwagi, ale na pewno trzeba obejrzeć reprezentacyjne komnaty królewskie, Skarbiec Koronny (ze słynnym mieczem koronacyjnym, Szczerbcem), Zbrojownię (gdzie są m.in. zbroje rycerskie, kopie sztandarów krzyżackich zdobytych pod Grunwaldem). Tylko z przewodnikiem można wejść do prywatnych komnat monarchów. Na wystawie „Sztuka Wschodu” prezentowane są trofea przywiezione przez Jana III Sobieskiego z odsieczy wiedeńskiej. Pozostałości rotundy i innych budowli przedromańskich z X w. wchodzą w skład urządzonej w podziemiach wystawy „Wawel Zaginiony”.

http://www.101wycieczek.pl/atracje/zamek_krolewski_na_wawelu_w_krakowie_5195

Wawel w Krakowie

Nazwa Wawelu może oznaczać wawóz, rzeczywiście istniejący niegdyś na wzgórzu wawelskim, ale nierzadkie są hipotezy, że „wawel” to wyspa wśród mokradł. Przypuszcza się, że pierwszą budowlą postawioną na wzgórzu wawelskim była rotunda Najświętszej Marii Panny – wzniesiono ją około 1000 r. Podczas panowania Leszka Czarnego powstał zamek o charakterze wczesnogotyckim. Za rządów Władysława Łokietka dokonano również podziału na zamek wyższy i niższy. Kazimierz Wielki przebudował warownię w budowlę gotycką i rozbudował zamek o baszty: Jordankę, Złodziejską, Tęczyńską i Panieńską. Zakończyła się również budowa katedry gotyckiej. Za sprawą Zygmunta Starego i włoskich architektów na Wawelu pojawiła się renesansowa budowla i miejsce to stało się jedną z najwspanialszych królewskich rezydencji swoich czasów. Po pożarze w 1595 r. Zygmunt III Waza dokonał zmian w architekturze obiektu, przebudowując go według założeń barokowych. Po przeniesieniu stolicy z Krakowa do Warszawy dla dawnej królewskiej siedziby nastały złe czasy. Wawel, grabiony przez obce wojska, został ostatecznie po 1846 r. przekształcony przez Austriaków w koszary. W 1905 r. opuścili oni wzgórze wawelskie, jednak po wybuchu II wojny światowej i zajęciu Krakowa przez Niemców stało się ono siedzibą gubernatora Hansa Franka. W podziemiach zachodniego skrzydła zamku na Wawelu znajduje się podobno tajemniczy czakram. Żeby poczuć działanie jego niezwykłej energii, wystarczy stanąć w odpowiednim miejscu na dziedzińcu. Podobno dzięki jego działaniu można wyzbyć się złych emocji. Legenda mówi, że na Wawelu mieszkał niegdyś smok. Do jego jamy pod wzgórzem prowadzi 135 stopni. Korytarz, który udostępniono turystom, ma 81 m długości, cała jaskinia jest jednak dłuższa. Prawdopodobnie pieczara była zamieszkała przez ludzi – przynajmniej do XVI w. Przy wyjściu z mroków smoczej jamy umieszczono rzeźbę smoka, zaprojektowaną przez Bronisława Chromego. Pierwsza katedra powstała na Wawelu już około 1020 r. Obecna świątynia wystawiona została jako trzecia, w 1364 r. zakończono budowę nawy głównej i naw bocznych. Świątynię otacza wieniec kaplic – dobudowywane były już od XIV w. Najśłynniejsza jest Kaplica Zygmuntowska, zwana „perłą polskiego renesansu”. Katedra wawelska jest miejscem pochówku wybitnych osobistości. W podziemiach spoczywają m.in. Tadeusz Kościuszko, książę Józef Poniatowski, król Jan III Sobieski, Adam Mickiewicz, Juliusz Słowacki. Na Wieży Zygmuntowskiej podziwiać można pięć dzwonów: najśłynniejszy z nich, Zygmunt, uruchamiany jest tylko w doniosłych chwilach. Niegdyś na miejscu Kaplicy Zygmuntowskiej stała kaplica gotycka, powstała dzięki fundacji Kazimierza Wielkiego w 1340 r. Prace nad nową kaplicą powierzono Bartłomiejowi Berrecciemu – rozpoczęły się w 1524 r. i trwały dziewięć lat. Jej zwieńczenie stanowi złocona kopuła ufundowana przez Annę Jagiellonkę. Ołtarz kaplicy, wzniesiony z fundacji Zygmunta Starego, został zaprojektowany przez Hansa Dürera. Naprzeciw niego znajdują się grobowce ostatnich Jagiellonów. Nagrobna rzeźba Zygmunta Starego została wykonana przez twórcę kaplicy, Berrecciego. Pomnik Zygmunta Augusta to dzieło Santiago Gucciego. W skarbcu koronnym w pięciu pomieszczeniach rozlokowane są cenne rekwizyty, m.in. kielich Kazimierza Wielkiego i Szczerbiec – miecz koronacyjny królów polskich. W zbrojowni warto zwrócić uwagę na husarską półbroję. W Polsce można znaleźć jeszcze tylko trzy egzemplarze tego wyposażenia. Na zwiedzających niezwykle wrażenia czekają tuż po wejściu do komnat królewskich. Na parterze znajdują się portale z kamienia, których twórcą jest mistrz Benedykt. Przepiękna ozdoba komnat to arras. Wśród nich jest 19 dużych dzieł przedstawiających motywy biblijne, 44 arras krajobrazowo-zwierzęce (czyli tzw. werdiury) i dużo arrasów monogramowych, herbowych czy okołookiennych. Z dawnej kolekcji dotrwało do dziś 138 arrasów, dwa z nich są poza Wawelem. W sali Turniejowej odbywano przed wiekami narady, tutaj też poselstwa oczekiwały na przyjęcie przez króla. Nazwa komnaty pochodzi od zdobiącego ją fryzu z 1535 r., autorstwa Hansa Dürera. Sala Poselska jest komnatą, w której odbywały się audyencje i obrady sejmu koronacyjnego. Ze 194 drewnianych „wawelskich głów” na kasetonowym stropie do obecnych czasów dotrwało zaledwie 30. Są one dziełem Sebastiana Tauerbacha z Wrocławia i Jana Snycerza. Salę Poselską zdobi fryz Hansa Dürera „Tabula Cebetis” ukazujący koleje ludzkiego życia: od narodzin aż do śmierci. Można tu również obejrzeć słynny arras

„Rozmowa Noego z Bogiem”. W sali Pod Zodiakiem trzeba zobaczyć niewielkich rozmiarów obraz „Imago Pietatis” z 2. poł. XV stulecia. Są tu również arraszy z cyklu „Budowa wieży Babel”. Biblijna opowieść o Noem opowiedziana została na arrasach wiszących w następnej sali, zwanej Szklaną. W sali Pod Ptakami warto zwrócić uwagę na kominek z herbami Polski i Wazów, wykonany w stylu wczesnobarokowym. W sali Pod Orłem odbywały się sądy sprawowane przez króla. Wystawiony jest tam jeden z cenniejszych obrazów na Wawelu – replika portretu Władysława Zygmunta Wazy, namalowanego przez Rubensa. W sieni, którą odwiedza się w następnej kolejności, warto zwrócić uwagę na XVIII-wieczny kurdyban, którym jest pokryta. Sala Senatorska ma powierzchnię 240 m². To największa z zamkowych komnat, pięknie zdobiona cyklem pięciu zachwycających arrasów „Dzieje Pierwszych Rodziców”, a także sześcioma werdiurami. W prywatnych apartamentach królewskich warto zwrócić uwagę na niezwyklej urody portale.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/wawel_w_krakowie_7108

Katedra na Wawelu w Krakowie

Z pierwszej katedry na Wawelu, powstałej za Bolesława Chrobrego, nie przetrwało wiele, zwłaszcza że na przełomie XI i XII w. na jej miejscu wzniesiono kolejną katedrę, od fundatora – Władysława Hermana – nazwaną Hermanowską. Jej pozostałością jest krypta św. Leonarda o typowo romańskiej architekturze, z krzyżowym sklepieniem, podpartym dwoma rzędami kolumn. Obecna, gotycka budowla pochodzi z lat 1320–1364. W ciągu dwóch następnych stuleci dobudowywano do niej liczne kaplice. Najpiękniejszą z nich jest Kaplica Zygmuntowska, z nagrobkami Zygmunta Starego i Zygmunta Augusta. Wzniesiona w latach 1519–1533 kopułowa kaplica grobowa nazywana jest perłą renesansu włoskiego na północ od Alp. Jej twórcą był Toskańczyk, Bartolomeo Berrecci. Do świątyni wchodzi się przez żelazne kute drzwi z monogramem Kazimierza Wielkiego. Na wprost wejścia, w centralnym punkcie katedry znajduje się konfesja św. Stanisława – mauzoleum kryjące szczątki patrona Polski, który poniósł śmierć na skutek konfliktu z Bolesławem Śmiałym. Pięknie zdobiona srebrna trumna pochodzi z XVII w. Poczet królów pochowanych na Wawelu otwiera Władysław Łokietek, zresztą pierwszy, który został tu koronowany na władcę Polski. Jego syn, Kazimierz Wielki, i królowie z dynastii Jagiellonów mają tu swe, wysokiej klasy artystycznej, grobowce. Szczególnie wyróżnia się bielą marmuru sarkofag św. Jadwigi. Gotycki Czarny Krucyfik, przed którym królowa zwykła się modlić, znajduje się po przeciwnej stronie katedry. Monarchowie z dynastii Wazów, Jan III Sobieski, ks. Józef Poniatowski, Tadeusz Kościuszko, Józef Piłsudski, Władysław Sikorski, a także Adam Mickiewicz i Juliusz Słowacki spoczywają w wawelskich w kryptach. Z wnętrza katedry można wejść na jedną z jej trzech wież, po to, by dotknąć – na szczęście – serca słynnego dzwonu Zygmunta, odlanego w 1520 r. Serce kolosa ważącego ponad 12 ton szczęścia jednak nie miało, gdyż pękało już trzykrotnie, m.in. w Wielkanoc 1939 r.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/katedra_na_wawelu_w_krakowie_5214

Sala Senatorska na Wawelu w Krakowie

Sala Senatorska na Wawelu ma powierzchnię 240 m². To największa z zamkowych komnat, pięknie zdobiona cyklem pięciu zachwycających arrasów „Dzieje Pierwszych Rodziców”, a także sześcioma werdiurami. Ustawione pod ścianą fotele są kopiami sprzętów z XVII w.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/sala_senatorska_na_wawelu_w_krakowie_8595

sala Pod Ptakami na Wawelu w Krakowie

Po rzeźbach ptaków umieszczonych pod stropem wawelskiej sali Pod Ptakami pozostała tylko nazwa – same rzeźby spłonęły podczas pożaru, który wybuchł na zamku na początku XVIII w. Nawiązania do dawnej ozdoby zawarte zostały we fryzie autorstwa Felicjana Szczyńskiego Kowarskiego, powstałym w 1929 r. Warto tu zwrócić uwagę na kominek z herbami Polski i Wazów, wykonany w stylu wczesnobarokowym. Ciekawe są marmurowe portale – dzieło Jana Trevano - oraz XVII-wieczny holenderski kabinet. Przy sali Pod Ptakami zbudowano w XVII stuleciu niewielką kaplicę. Godny uwagi jest tu tryptyk przedstawiający św. Trójcę. Przyjmuje się, że jego autorami byli krakowscy artyści przełomu XVI i XVII w. Polichromię wykonał Józef Pankiewicz w latach 30. XX w.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/sala_pod_ptakami_na_wawelu_w_krakowie_8598

komnaty królewskie w Krakowie

Na zwiedzających niezwykle wrażenia czekają tuż po wejściu do komnat królewskich na Wawelu. Na parterze znajdują się portale z kamienia, których twórcą jest mistrz Benedykt. Przepiękna ozdoba komnat to arras. Wśród nich jest 19 dużych dzieł przedstawiających motywy biblijne, 44 arras krajobrazowo-zwierzęce (czyli tzw. werdiury) i dużo arrasów monogramowych, herbowych czy okołookiennych. W sali Turniejowej odbywano przed wiekami narady, tutaj też poselstwa oczekiwały na przyjęcie przez króla. Nazwa komnaty pochodzi od zdobiącego ją fryzu z 1535 r., autorstwa Hansa Dürera. Sala Poselska jest komnatą, w której odbywały się audyencje i obrady sejmu koronacyjnego. Ze 194 drewnianych „wawelskich głów” na kasetonowym stropie do obecnych czasów dotrwało zaledwie 30. Są one dziełem Sebastiana Tauerbacha z Wrocławia i Jana Snyrcza. Salę Poselską zdobi fryz Hansa Dürera „Tabula Cebetis” ukazujący koleje ludzkiego życia: od narodzin aż do śmierci. Można tu również obejrzeć słynny arras „Rozmowa Noego z Bogiem”. W sali Pod Zodiakiem trzeba zobaczyć niewielkich rozmiarów obraz „Imago Pietatis” z 2. połowy XV stulecia. Są tu również arras z cyklu „Budowa wieży Babel”. Biblijna opowieść o Noem opowiedziana została na arrasach wiszących w następnej sali, zwanej salą Szklaną. W sali Pod Ptakami warto zwrócić uwagę na kominek z herbami Polski i Wazów, wykonany w stylu wczesnobarokowym. W sali Pod Orłem odbywały się sądy sprawowane przez króla. Wystawiony jest tam jeden z cenniejszych obrazów na Wawelu – replika portretu Władysława Zygmunta Wazy, namalowanego przez Rubensa. W sieni, którą odwiedza się w następnej kolejności, warto zwrócić uwagę na XVIII-wieczny kurdyban, którym jest pokryta. Sala Senatorska ma powierzchnię 240 m². To największa z zamkowych komnat, pięknie zdobiona cyklem pięciu zachwycających arrasów „Dzieje Pierwszych Rodziców”, a także sześcioma werdiurami. W prywatnych apartamentach królewskich warto zwrócić uwagę na niezwyklej urody portale.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/komnaty_krolewskie_w_krakowie_5205

Barbakan w Krakowie

Krakowska forteczka, zwana Barbakanem lub rondlem, miała strzec miasta przed najazdem tureckim. Ta niezwykła budowla obronna, bardzo trudna do zdobycia, pojawiła się w końcu XV stulecia, a jej fundatorem był król Jan Olbracht. Na jej murach widnieje siedem wieżyczek, tworzących naprzemienny układ okrągłych i ośmiokątnych baszt. Prócz tego ostrzeliwanie nieprzyjaciela mogło odbywać się ze 130 specjalnych otworów rozlokowanych na trzech poziomach budowli. Środek rondla pozostawiono niezabudowany, by mógł służyć jako miejsce do grupowania oddziałów. Żeby zdobyć Barbakan, należało pokonać szeroki na ok. 20 m i głęboki na 3 m rów z wodą. Barbakan to jedna z trzech europejskich budowli obronnych tego

typu, które przetrwały w niezmiennym kształcie i bardzo dobrej kondycji.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/barbakan_w_krakowie_5225

Rynek Główny w Krakowie

Przywilej lokacyjny, nadany Krakowowi w 1257 r., zawierał założenia jego układu urbanistycznego. Środek miejskiej szachownicy ulic wyznaczał kwadratowy rynek o boku 200 m. Największemu średniowiecznemu rynkowi Europy urody dodaje wiele rozmaitych zabytkowych budowli i kamienic. Z okresu przedlokacyjnego, z XII w. pochodzi niewielki kościółek św. Wojciecha. Wybudowano go ponoć na miejscu świątyni pogańskiej, a kazania miał w nim głosić św. Wojciech przed wyprawą do Prus. Ślady budowli z tak zamierzchłych czasów odkryto podczas prac wykopaliskowych. Można je oglądać w muzeum w przyziemiu kościoła, którego wygląd został znacznie zmieniony w epoce baroku. Okazałą siedzibę władz miasta wybudowano w XIV w. Do dziś z gotyckiego ratusza pozostała wieża, bowiem gmach zburzono w 1820 r., gdyż groził zawaleniem. W wieży ratuszowej mieści się wystawa dotycząca historii Krakowa, a po pokonaniu mnóstwa schodów można obejrzeć szeroką panoramę Starego Miasta. Jedną z najbardziej charakterystycznych budowli Krakowa, Sukiennice, jest halą targową, tyle że średniowieczną – pierwsze kramy sukienne stanęły tu na mocy nadanego miastu przywileju lokacyjnego. Początki zachowanej do naszych czasów budowli sięgają 1358 r., gdy powstała murowana hala długości 108 m. Spłonęła ona w 1555 r. Odbudowanym wkrótce Sukiennicom dodano kolumnowe loggie i attyki, a rzeźbiarz Santi Gucci stworzył fantastyczne maskarony. Na piętrze tej nadal pełniącej funkcje handlowe budowli znajduje się Galeria Sztuki Polskiej XIX w. (oddział Muzeum Narodowego w Krakowie) z obrazami Jana Matejki, Jacka Malczewskiego, Piotra Michałowskiego i wielu innych. Od 1880 r. w Sukiennicach działa także słynna kawiarnia Noworolskiego. Lokal może się pochwalić znamienitą klientelą. Chętnie zaglądał tu Józef Piłsudski, Jan Matejko, Stanisław Wyspiański a nawet Włodzimierz Lenin, choć o nim pamięta się jakby mniej. Wśród krakowskich gotyckich bazylik najbardziej znany jest kościół Mariacki, wybudowany w XIV w. Stało się tak nie tylko z powodu nietypowego wyglądu – znacznie różniących się wysokością wież, które w założeniu miały być identyczne – ale przede wszystkim za sprawą ołtarza Mariackiego, wyrzeźbionego przez Wita Stwosza w latach 1477–1489. Ołtarz z ruchomymi skrzydłami, którego główną sceną jest Zaśnięcie Maryi Panny, uznawany jest za arcydzieło rzeźby późnogotyckiej. Ekspresję scenerii, budowanej przez ponad 200 wykonanych z drewna lipowego, polichromowanych figur, potęguje wierne oddanie fałdowania szat oraz brak idealizacji wielu postaci. „Urywany” hejnał, odgrywany co godzina z wieży kościoła Mariackiego, przypomina legendę związaną z nękającymi Kraków w XIII w. najazdami tatarskimi. Strażnik, który codziennie grał na trąbce sygnał do otwierania i zamykania bram grodu, ostrzegał także o grożącym niebezpieczeństwie. Obserwując okolicę z wysokiej wieży kościoła, dostrzegł zbliżających się Tatarów i zaalarmował mieszkańców, którzy zdążyli zatrzaskać bramy grodu. Sam jednak zginął przeszyty tatarską strzałą w trakcie grania hejnału. Tamte czasy przywołuje także postać Lajkonika, z którym można sobie zrobić zdjęcie na tle kościoła.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/rynek_glowny_w_krakowie_7107

kościół Mariacki w Krakowie

Wśród krakowskich gotyckich bazylik (do których zaliczają się kościół Dominikanów oraz świątynie św. Katarzyny i Bożego Ciała na Kazimierzu) najbardziej znany jest kościół Mariacki, wybudowany w XIV w. Stało się tak nie tylko z powodu jego nietypowego wyglądu – znacznie różniących się wysokością wież, które w założeniu miały wyglądać identycznie – ale przede wszystkim za sprawą ołtarza Mariackiego, wyrzeźbionego przez Wita Stwosza w latach

1477–1489. Ołtarz z ruchomymi skrzydłami, którego główną sceną jest Zaśnięcie Maryi Panny, uznawany jest za arcydzieło rzeźby późnogotyckiej. Ekspresję scenerii, budowanej przez ponad 200 wykonanych z drewna lipowego, polichromowanych figur, potęguje wierne oddanie fałdowania szat oraz brak idealizacji wielu postaci. „Urywany” hejnał, odgrywany co godzina z wieży kościoła Mariackiego, przypomina legendę związaną z nękającymi Kraków w XIII w. najazdami tatarskimi. Strażnik, który codziennie grał na trąbce sygnał do otwierania i zamykania bram grodu, ostrzegał także o grożącym niebezpieczeństwie. Obserwując okolicę z wysokiej wieży kościoła, dostrzegł zbliżających się Tatarów i zaalarmował mieszkańców, którzy zdążyli zatrzaskać bramy grodu. Sam jednak zginął przeszyty tatarską strzałą w trakcie grania hejnału. Tamte czasy przywołuje także postać Lajkonika, z którym można sobie zrobić zdjęcie na tle kościoła.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/kosciol_mariacki_w_krakowie_5223

ratusz w Krakowie

Zbudowana na planie kwadratu wieża krakowskiego Ratusza ma 70 m wysokości. Początkowo miała zwieńczenie bardzo podobne do tego, które zdobiło wyższą z wież kościoła Mariackiego. W drugiej połowie XVII stulecia, po pożarze, otrzymała hełm, wykonany już w barokowej konwencji. Stanowi zaledwie część dawnych zabudowań siedziby miejskich rajców. Powstała ona na przełomie XIII i XIV w. – do wieży przylegała od strony północnej. Przy nią znajdowało się również miejsce kaźni, oddzielone od pozostałej części rynku murem. W połowie XVI w. powstał spichlerz, a od XVII stulecia w sąsiedztwie mieściła się siedziba miejskiej straży. W XIX w. ostatecznie rozebrano te budynki.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/ratusz_w_krakowie_5228

Sukiennice w Krakowie

Jedna z najbardziej charakterystycznych budowli Krakowa, Sukiennice, jest halą targową, tyle że średniowieczną – pierwsze kramy sukienne stanęły tu na mocy nadanego miastu przywileju lokacyjnego. Początki zachowanej do naszych czasów budowli sięgają 1358 r., gdy powstała murowana hala długości 108 m. Spłonęła ona w 1555 r. Odbudowanym wkrótce Sukiennicom dodano kolumnowe loggie i attyki, a rzeźbiarz Santi Gucci stworzył fantastyczne maskarony. Na piętrze tej nadal pełniącej funkcje handlowe budowli znajduje się Galeria Sztuki Polskiej XIX w. (oddział Muzeum Narodowego w Krakowie) z obrazami Jana Matejki, Jacka Malczewskiego, Piotra Michałowskiego i wielu innych artystów. Jedną z kawiarni, która może pochwalić się nie tylko długoletnim istnieniem, lecz także klientelą z najwyższej półki, jest lokal w Sukiennicach – kawiarnia Noworolskiego. Bywał tu Józef Piłsudski, zachodzili Stanisław Wyspiański i Jan Matejko, miejsce odwiedzał także Jacek Malczewski. Był także jeden gość, o którym dziś zapewne nikt nie opowiada z dumą – do „Noworola” zaglądał Włodzimierz Lenin, by nad kawiarnianym stolikiem snuć marzenia o światowej rewolucji. Do dziś czuć tu wciąż zapach Wiednia, kawiarnia urządzana bowiem była pod dyktando mody obowiązującej w stolicy cesarstwa. Wiedeńskie były meble, a sam właściciel – Jan Noworolski – odebrał cukierniczą edukację nie byle gdzie, bo u wiedeńczyka Sachera.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/sukiennice_w_krakowie_5227

Kazimierz w Krakowie

Kazimierz, obecnie dzielnica Krakowa, był oddzielonym od Wawelu dawnym korytem Wisły

samodzielnym miastem z własnym ratuszem (dziś znajduje się w nim muzeum etnograficzne). Założył go Kazimierz Wielki w 1335 r., a dopiero w XIX w. został włączony w obręb Krakowa. Dla licznie osiedlającej się tu społeczności żydowskiej wydzielono osobny kwartał, od części chrześcijańskiej odgraniczony murem i parkanami, zlikwidowanymi w 1800 r. Nad chrześcijańską częścią Kazimierza górują dwie gotyckie bazyliki: Bożego Ciała oraz św. Katarzyny przy klasztorze Augustianów. Najważniejszą świątynią Kazimierza pozostaje Na Skałce, z której co roku w jedną z pierwszych niedziel maja wyrusza na Wawel procesja ku czci św. Stanisława Biskupa, zamordowanego z rozkazu króla w tym właśnie kościele (przechowywani są tu świadkowie jego śmierci – pień i stopnie ołtarza, na których zginął). Romański kościół Na Skałce w XV w. zastąpiono budowlą gotycką, która z kolei ustąpiła miejsca w latach 1734–1751 barokowej konstrukcji. Pieczę nad sanktuarium sprawują ojcowie paulini. W Krypcie Zasłużonych – Panteonie Narodowym pochowani są m.in.: Jan Długosz, Karol Szymanowski, Stanisław Wyspiański i Czesław Miłosz. Centrum dzielnicy żydowskiej stanowiła ul. Szeroka. Znajduje się przy niej Stara Synagoga z końca XV w., odbudowana po pożarze w 2. połowie następnego stulecia. Hitlerowcy zniszczyli bożnicę i jej wyposażenie, po wojnie ją zrekonstruowano, mieści dziś Muzeum Judaistyczne. Z całego świata Żydzi zjeżdżają, by się pomodlić na cmentarzu położonym tuż obok synagogi Remuh, na którym w XVI w. został pochowany wielce przez nich czczony rabin Isserles, zwany Moses-Remuh. Do innych zachowanych bożnic należą synagogi: Izaaka z 1638 r., Wysoka oraz czynna do dziś Tempel z lat 1860–1862. Żydowski Kazimierz w ostatnich latach przeistoczył się ze zrujnowanej, zaniedbanej dzielnicy w centrum nocnego życia Krakowa, z mnóstwem klimatycznych pubów, kawiarni, restauracji. Pod koniec czerwca rozbrzmiewa tu żywołowy Festiwal Kultury Żydowskiej.

http://www.101wycieczek.pl/atrakcje/kazimierz_w_krakowie_5231

Ulica Szeroka w Krakowie

Kazimierz (obecnie część dzielnica Stare Miasto) był samodzielnym miastem, oddzielnym od Krakowa dawnym korytem Wisły. Założył go Kazimierz Wielki w 1335 r., a dopiero w XIX w. został włączony w granice Krakowa. Dla licznie osiedlającej się tu społeczności żydowskiej wydzielono osobny kwartał, od części chrześcijańskiej odgraniczony murem i parkanami, zlikwidowanymi w 1800 r. Zwiedzanie tego szczególnego miejsca w Krakowie rozpocząć można od ul. Szerokiej, która jako miejsce zamieszkania żydowskiej biedoty zachowała urokliwą małomiasteczkową atmosferę w sercu dużego 750-tysięcznego miasta. Przy ulicy stoją żydowskie bożnice, ponadto w ostatnich latach powstały tu lokale i instytucje odwołujące się do żydowskich tradycji Kazimierza, tu także odbywa się koncert finałowy („Szalom na ul. Szerokiej”) najstojniejszej polskiej imprezy poświęconej kulturze dawnych mieszkańców – Festiwalu Kultury Żydowskiej (od 1988 r.).

<http://www.101wycieczek.pl/atrakcje/ulica-szeroka-w-krakowie>

Muzeum Narodowe w Krakowie

Muzeum Narodowe w Krakowie ma bardzo bogate zbiory sztuki o wyjątkowym znaczeniu dla polskiej kultury (wśród nich jest m.in. gotycka rzeźba „Madonna z Kruźlowej”). Oprócz organizowania wystaw stałych i czasowych w gmachu głównym przy Alejach Trzech Wieszczów, placówka opiekuje się także m.in. Sukiennicami, Domem Jana Matejki przy ul.

Floriańskiej oraz Muzeum Stanisława Wyspiańskiego przy ul. Kanoniczej.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/muzeum_narodowe_w_krakowie_5226

Lajkonik w Krakowie

Według tradycji w XIII w. Kraków ocalał od najazdu tatarskiego dzięki walecznej postawie zwierzynieckich flisaków. Jeden z nich, zabijwszy ważnego wojownika Tatarów, przywdział jego strój i tak wjechał do miasta, obwieszczając mieszkańcom nowinę o zwycięstwie. To na poły legendarne wydarzenie świętowane jest co roku w oktawę Bożego Ciała. Orszak Lajkonika wyrusza wówczas spod klasztoru Norbertanek, by przez ulice Krakowa dotrzeć na Rynek. Świta dzielnego flisaka liczy ok. 30 osób. Wśród nich są postacie w regionalnych strojach oraz osoby niosące proporzycyki w tradycyjnych barwach miejskich włóczków oraz Krakowa. Ciekawostką jest fakt, że strój Lajkonika zaprojektował w 1904 r. Stanisław Wyspiański.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/lajkonik_w_krakowie_8628

Kopiec Kościuszki w Krakowie

19 lipca 1820 r. władze Wolnego Miasta Krakowa uchwaliły decyzję o budowie mogiły naczelnika insurekcji – Tadeusza Kościuszki. Dwa lata wcześniej ze Szwajcarii sprowadzono trumnę z jego zwłokami. Spoczęła ona w krypcie św. Leonarda na Wawelu. Kopiec Kościuszki miał stanąć na najwyższym wzniesieniu w okolicach Krakowa (293 m n.p.m.). Do budowy użyto ziemi z pól bitewnych – spod Maciejowic, Raławic, Szczekocin i Dubienki. U podstawy złożone zostały m.in. kule pochodzące z bitwy pod Raławicami. Prace przy sypaniu kopca trwały do 1823 r. Przesąd krakowskich studentów zabrania im – w trosce o powodzenie na egzaminach – odwiedzania podczas pierwszego roku nauki kopca Kościuszki. Nie wiadomo do końca, czym ów zakaz jest powodowany.

http://www.101wycieczek.pl/atraccje/kopiec_kosciuszki_w_krakowie_8616

Więcej informacji znajdziesz <http://www.101wycieczek.pl>.